

JADIDCHILARNING MA'RIFATPARVARLIK HARAKATLARI VA ULARNING XALQ MA'NAVIYATINI YUKSALTIRISHDAGI O'RNI

DOI: <https://doi.org/10.53885/edres.2021.21.25.070>

Bobonazarov Orif Abraykulovich

TerDU, Ishtimoiy ish kafedrasi katta o'qituvchisi

Annotatsiya: Maqolada Turkiston o'lkasida jadidchilik harakatining vujudga kelishi. Turkistonda jadidchilik harakatining yuzaga kelishida tarixiy sharoit bilan birga, XIX asrning so'nggi choragida uyg'ongan ma'rifatchilik, ma'rifatparvarlik qarashlarining ta'siri doirasida xalq ma'naviyatini yuksaltirish aks etgan. Jadidchilik XIX asr oxiri va XX asr boshlarida milliy uyg'onish va milliy ong yuksalishida qilgan xizmatlariga keng e'tibor qaratilgan.

Kalit so'zlar: Turkiston, Behbudiy, Fitrat, Cho'lpon, Abdulla Qodiriy, Abdulla Avloniy, Munavvarqori, Fayzullo Xo'jayev, So'fizoda, Tavallo, Ishoqjon Ibrat Jadidchilik, ma'rifat, ma'rifatparvarlik, millat, g'oya, ozodlik, xalq, diniy-axloqiy, milliy, ma'naviy-axloqiy, g'oyaviy-nazariy

ПРОСВЕТИТЕЛЬСКИЕ ДВИЖЕНИЯ ДЖАДИДОВ И ИХ РОЛЬ В ПОВЫШЕНИИ ДУХОВНОСТИ НАРОДА

Бобоназаров Ориф Абрайкулович

Старший преподаватель кафедры социальной работы ТерГУ

Аннотация: В статье зарождение джадидского движения в Туркестанском крае. Наряду с историческими условиями, в возникновении джадидского движения в Туркестане нашли свое отражение возросшие в последней четверти XIX века в рамках влияния просветительских, просветительских взглядов взгляда на духовность. Большое внимание джадидизм уделяет своим заслугам в национальном возрождении и подъеме национального сознания в конце девятнадцатого и начале двадцатого веков.

Ключевые слова: Туркестан, Бехбуди, Фитрат, Чулпан, Абдулла Кадыри, Абдулла Авлони, Мунавваркори, Файзулло Ходжаев, Суфизода, Тавалло, Исаакжон Ибрат джадидизм, просвещение, просвещение, нация, идея, свобода, народ, религиозно-нравственный, Национальный, духовно-нравственный, идеино-теоретический,

EDUCATIONAL MOVEMENTS OF THE JADIDS AND THEIR ROLE IN RAISING THE SPIRITUALITY OF THE PEOPLE

Bobonazarov Orif Abraykulovich

Senior Lecturer of the Department of Social Work of TerSU

Abstract: In the article the origin of the Jadid movement in the Turkestan region. Along with historical conditions, the emergence of the Jadid movement in Turkestan reflected the views of the people on spirituality that increased in the last quarter of the XIX century within the framework of the influence of educational, enlightening views. Jadidism pays great attention to its merits in the national revival and the rise of national consciousness in the late nineteenth and early twentieth centuries.

Keywords: Turkestan, Behbudi, Fitrat, Chulpan, Abdulla Kadiri, Abdullah Avloni, Munavvar kori, Fayzulla Khodjaev, Sufizoda, Davalo, Isaakjon Ibrat jadidism, enlightenment, enlightenment, nation, idea, freedom, people, religious and moral, National, spiritual and moral, ideological and theoretical.

Turkistondagi jadidchilik harakati bu bir tasodif xodisa bo'lmay, balki hayotimizdagi ijtimoiy-siyosiy ziddiyftlar maxsuldir. XIX asrning boshlaridan

Buxorodagi ma'rifatparvar musulmon ruhoniylari va ziyolilari orasida madrasa va maktablar tizimiga hamda islom diniga kirib qolgan bid'atlarni isloh qilish fikri paydo bo'la boshlaydi. Shunday islohot tarafdarlarini jadidchilar, ya'ni yangilik tarafdarlari deb atay boshlaydilar. Jadidizm (arabcha "jadic" so'zidan olingan bo'lib "yangi" degan ma'noni bildiradi). O'sha davrlardan boshlab bunga qarama-qarshi turgan oqim, ya'ni feodal-o'rta asrchilik, diniy fanatizm ruhida bo'lgan kishilarni esa qadimistlar, deb atay boshladilar. XIX asr oxiri-XX asrning boshlarida Turkistonda chor mustamlakachiligining kuchayishi natijasida Markaziy Osiyoning ko'p joylarida jadidchilik harakati kuchayib ketdi. Bu harakat mavjud jamiyatning ijtimoiy-madaniy asoslarini qayta qurishga qaratilgani sababli eski tuzum, eski tur mush, eski mакtab tarafdarlarining kuchli qarshiligiga duch keldi [1]. Bu qarshi kuch vakillari qadim yo qadimchilar deb atalgan bo'lsa, yangi hayot shabadalarini olib kelishga uringan kishilar esa jadid yoki jadidchilar degan nom oldilar. Shu tarzda asrimiz boshlarida jadidlar va jadidchilik harakati yuzaga keldi. Turkiston xalqining boy ijtimoiy-falsafiy, diniy-axloqiy, madaniy taraqqiyotida XIX asrning birinchi choragidagi davr o'zining nihoyatda sermazmun va inqilobiy suronliligi, g'oyaviy-nazariy va mafkuraviy harakat shakllarining xilma-xilligi bilan ajralib turadi. Bu holat ijtimoiy taraqqiyotning o'ziga xos yo'nalishi edi. Turkiston XIX asrning ikkinchi yarmida Rossiya tomonidan bosib olindi va mustamlakaga aylantirildi.

Jadidchilikning asosiy g'oya va maqsadlari Turkistonni o'rta asrchilik, feodal qoloqlik, xurofotlardan ozod qilish, "Usuli qadim" ni inkor etgan holda o'lkani, xalqni, millatni zamonaviy taraqqiy yo'lga olib chiqish, milliy davlat bunyod etish, konstitutsion, parlament va prezident idora usulidagi ozod va farovon jamiyat ko'rish, turkiy tillarga davlat tili maqomini berish, milliy pul birligi, milliy qushin tuzish rus taraqqiy parvarlari, ma'rifatchilarining Turkiston o'lkasida ma'rifatparvarlik g'oyalarni tarqatish uchun imkoniyatlar yaratish edi. Demak, Turkistonda jadidchilik harakatining vujudga kelishi asta-sekin bo'lsada milliy ozodlik mafkurasiga asoslanib bordi. Bu jarayon o'lkadagi maxalliy xalqning ongiga o'z ta'sirini o'tkaza boshladi. Natijada ular Turkistonda mustaqillik, milliy taraqqiyot uchun, xalqning manfaatlari uchun kurash olib borishga milliy-ozodlik harakati uchun zamin tayyorlashga muvaffak bo'ldilar. Yerli xalqlar orasida mustamlakachilikka qarshi ma'rifatchilik g'oyalari tarkala boshladi, yangi ta'lim-tarbiya shaxobchalari, yangi mакtab, maorif, madaniy targibot, jadidchilik harakati rivoj topdi [2]. Mana shunday sharoitda Turkistonda ko'plab ma'rifatchilar yetishib chiqdi.

Turkistonda jadidchilik harakati uch soha orqali faoliyat ko'rsatdi.

Bular :

maorif (yangicha maktablar ochish, ta'lim usulini yangilash),

san'at (badiiy adabiyot, teatr)

matbuot. (gazeta jurnallar)

Asosiy maqsad millatni, bir tomonidan, ilm-ma'rifatli qilish bo'lsa, ikkinchi tomonidan uning axloqiy darajasini yuksaltirish va ana shu ikki jihatning uyg'unlashuvi natijasida, uzligini, o'z qadrini anglagan bilimli shaxsni voyaga yetkazish edi. Turkiston jadidchilari tomonidan ana shu maqsadni amalga oshirish yo'lida katta ishlar qilindi.

Turkistonda jadidchilik harakatining yuzaga kelishida tarixiy sharoit bilan birga, XIX asrning so'nggi choragida uyg'ongan ma'rifatchilik, ma'rifatparvarlik qarashlarining ta'siri katta bo'ldi. XIX asr oxiri va XX asr boshlaridagi Turkistonning ijtimoiy-siyosiy va madaniy hayotiga e'tibor bersak, marifatparvarlik mafkurasi demokratik va milliy-vatanparvarlik harakatlarining g'oyaviy mazmunini tashkil etganligini ko'ramiz. Mamlakatimizda marifatparvarlik g'oyasining kelib chiqishiga asosiy sabab, birinchidan, rus istilochilik siyosatining chuqurlashib borishi natijasida paydo bo'lgan milliy ozodlik harakatlari, ikkinchidan, g'arbdan kirib kelayotgan demokratik harakatlarning istilochilar tomonidan bo'gib qo'yilishi, uchinchidan, millatparvar - fidoiy kishilarning qattiq takib ostiga olinganligi va xatto ularning qatl

etila boshlaganligi edi.

Jadidchilik harakati vakillari o‘zlarining ma‘rifatparvarlik mafkurasiga bir tomonidan o’sha davr uchun dolzarb bo‘lgan demokratik g’oyalarni: ilm o’rganish, fan va texnika yutuqlaridan baxramand bo’lish, ilmiy-tabiiy fanlarni rivojlantirish, so’z va fikr erkinligini joriy qilish, demokratik davlat q’urilishiga asoslangan milliy davlatchilikni vujudga keltirish, milliy g’oyalar qatlamini shakllantirish, adabiyot va san‘atning zamonaviy janrlarini rivojlantirish, ikkinchi tomonidan mustamlakachilik siyosati ta‘siri ostida o’z milliy qiyofasini yo’qotayotgan turkiy til va milliy qadriyatlarni tiklash, milliy ma‘naviy-axlokiy takomillarni yanada kuchaytirish, milliy o’zligini anglash, milliy ong, milliy tafakkurni va diniy e’tiqodlarni mustaxkamlash kabi g’oyalarni asos qilib oladilar. Albatta bu vazifalarni amalga oshirishda an‘anaviy islom dini, shariat asoslari va xadislar ham o’z ta’sir kuchini saqlab turgan ta‘limotga suyanadilar.

Jadidchilar o‘zlarining ilg’or g’oyalarini Xalq o’rtasida tarqatish uchun milliy matbaachilikni rivojlantirish orqali, zamonaviy ta‘lim sistemasini joriy qilish, ilg’or g’arb mamlakatlariga maxalliy yoshlarni o‘qishga junatish yo’li bilan amalga oshirishga harakat qildilar. Turkiston ma‘rifatchiligining dastlabki bosqichlarida axloqiy g’oyalar asosan badiiy va didaktik shakllarda o’z aksini topdi. Shu jihatdan o’zbek, va tojik xalqlarining mutafakkirlari Ahmad Donishning (1827 - 1897) «Navodir ul - vaqoe» asari diqqatga sazovor. Ahmad Donish o’z asarlarida Buxoro amirligi davlat tuzumini Rossiya davlat tuzumi bilan solishtirib, uni isloh qilish lozimligini ta’kidlaydi. Ayni paytda, an‘anaviy axloqiy tushunchalar bilan fikr yuritar ekan, u adolatni ham podsho - hukmdor shaxsiga, ham davlat tizimiga xos fazilat sifatida olib qaraydi. Agar hukmdor adolatli siyosat yurgizsa, mamlakat hayotining hamma sohasi uchun adolatni mezon qilib olsa, san‘atning gullab yashnashiga yo’l ochib bersa – xalq hayoti farovon bo’ladi, fazilatlar kuchayib, illatlar zaiflashadi. U, hukmdor donishmandlik fazilatiga albatta ega bo’lishi lozim, davlatning mohiyatini aql belgilaydi, degan xulosaga keladi: oqilona boshqarilgan mamlakat aholisigina ma‘rifatli va yuksak axloq egalari bo’la oladi. Jadidchilik aslida ma‘rifatparvarlik harakatining ko‘rinishidir. Shuning uchun biz bu o‘rinda masala bayonini ma‘rifat va ma‘rifatparvarlik tushunchalari va uning ahamiyatini izohlashdan boshlashni lozim topdik.

Ma‘rifatning lug‘aviy ma’nosi bilish, tanish, bilim demakdir. Boshqacha aytganda ma‘rifat bilmoq, kishilarning ong-bilimini, madaniyatini oshirishga qaratilgan ta‘lim-tarbiya jarayonidir. Ma‘rifat so‘zining ko‘pchilikdagi ma’nosi maorifdir. Ma‘rifat atama sifatida – tabiat, jamiyat va inson mohiyati haqidagi turli-tuman bilimlar, ma’lumotlar majmuasini bildiradi. Ma‘rifatli degani – bilimli, muayyan sohada ma’lumoti bor, demakdir. Fanlar chuqr va keng rivojlanib borayotgan hozirgi davrda bilim va ilmga intilgan har bir kishi, talaba, fan namoyondasi ilmning, ya’ni ma‘rifatning ma’lum sohasinigina egallashga erisha oladi. Masalan, kimyoning ma’lum sohasini, xuddi shuningdek matematika, fizika, biologiya, medisina va boshqalarning ham ma’lum yo‘nalishlarini egallaydilar.

Ma‘rifatni hayotga singdirish maorif tizimi orqali amalga oshiriladi. Demak ma‘rifat - bilim va madaniyatning qo‘shma mazmuni bo’lib, maorif esa ana shu mazmunni yoyish quroli, vositasidir. Ma‘rifat asosan umumiy va o‘rta maxsus bilim beruvchi maktab va o‘quv yurtlarida tarqatiladi. Ma‘rifat tushunchasi maorif tushunchasidan keng bo’lib, bilim va madaniyatni yoyish va yuksaltirishning hamma turlari, shakllari va sohalarini o’z ichiga oladi. Jamiyatda ma‘rifat, ya’ni bilim ma‘rifatparvarlar orqali yoyiladi. Ma‘rifatparvar – ma‘rifat uchun ko‘rashuvchi; ilm, bilim chirog‘ini yoquvchi; ma‘rifat homiysi va tarafdiri demakdir [3].

Insoniyatning bir jamiyatdan ikkinchi jamiyatga bir tarixiy davrdan ikkinchi bir tarixiy davrga o‘tishi ma‘rifatparvarlikdan boshlanadi. Zamonaning eng yetuk, ongli, oq-qoran tanigan, fidoyi, elim, yurtim deb yashovchi, uzoqni ko‘zlovchi ma‘naviyatlari kishilari ma‘rifatparvarlik bilan shug‘ullanadilar. Ma‘rifatparvarlar odatda davr uchun, jamiyatninng mamlakatning, xalqning buguni va kelajagi uchun muhim g‘oyalarni

ilgari suradilar, shu g‘oyalarni amalga oshirish uchun kurash olib boradilar.

Ma‘rifat ma‘naviy qaramlik, qo‘rquv va hadisni bartaraf etadi, insonga beqiyos ilohiy qudrat, mislsiz salohiyat bahsh etadi. Shuning uchun ozodlik uchun kurashchilar mamlakat, millat ozodligini xalqning ma‘rifiy uyg‘oqligida deb biladilar va ma‘rifat uchun kurashadilar. Bizning xalqimiz azal-azaldan ma‘rifatga intilib yashagan. Bu o‘lkadan dunyo ilmi rivojiga ulkan hissa qo‘shtgan allomalar yetishib chiqqan. Ular ham dunyoviy, ham diniy ilmlar sohasida dunyo ilmi ahlini hayratga solganlar. Bunga 1998 yilda Ahmad al Farg‘oniy tavalludining 1200 yilligi va hadis ilmi sultonni Imom al Buxoriy tavalludining 1225 yilligi keng nishonlanganligini misol qilib ko‘rsatishimiz mumkin. O‘tmishda ijod etgan allomalarimiz al Farobi, al Xorazmiy, Beruniy, Ibn Sino, Mirzo Ulug‘bek va boshqalar nafaqat ilm cho‘qqilarini egallab qolmay, uni - ya’ni ma‘rifatni keng targ‘ib etganlar, shogirdlarni tarbiyalaganlar.

Turkiston ma‘rifatchilik maktabi boy o‘tmish va ulkan merosga ega. Mahmudxo‘ja Behbudiy, Munavvar qori Abdurashidxon o‘g‘li, Abdulqodir Shakuriy, Ashurali Zohiriy, Saidrasul Saidazizi, Ishoqxon Ibrat va Ahmad Donishlar XIX asr oxirlarida faoliyat boshlab, mamlakatni, xalqni milliy zulm va qoloqlikdan xalos etishning yagona yo‘li ma‘rifatda deb bildilar. Bu fidoyi zotlar mustabid tizim va jaholatga, ma‘naviy qullik va zulm-zo‘ravonlikka qarshi bor kuchlari bilan kurash olib bordilar. Bu ma‘rifatparvar bobolarimiz dunyo kezib, dunyo xalqlarining ilm fan madaniyati bilan tanishib, mustamlaka o‘lkani, uning kishanlarini ilm chirog‘i bilangina ozodlik sari boshlamoq, parchalamoq mumkin ekanini chuqur his etdilar. Shu sababli ham eng avvalo yurtimizda maktab-maorif ishlarini rivojlantirishda ham amaliy, ham nazariy jihatdan azmu shijoat namunasini ko‘rsatdilar [4].

Jadidlar paydo bo‘lgan ilk kunlardan boshlaboq ular ham Chor hokimiysi, ham mahalliy hukmdorlarning qarshiliklariga duch keldilar. Binobarin, ular xalqni shu ikki zulm o‘chog‘idan, shu ikki qoloqlik botqog‘idan xalos etmoqchi bo‘ldilar. Abdulla Badriy «Yosh buxoroliklar kimlar?» degan risolasida jadidlarni ko‘zda tutib, bunday yozgan edi: «... onlarning fikriy xayollari va muddaolari biz, bechora va qashshoqlarni g‘urbatdan, ya’ni amirlar, beklar va boylarning zulmlaridan ozod qilmoq va bizlarnang rohatimiz va tinchligimiz uchun harakat va taraddud qilmokdir». Dastlab asosan ma‘rifiy vazifalarni amalga oshirish maqsadi bilangina maydonga kelgan jadidlarning birlashishi va keng qanot yozishida o‘zbek jadidchilik harakatining yo‘lboshchisi Mahmudxo‘ja Behbudiyning xizmatlari beqiyosdir. U kelajakda milliy bosmaxona va nashriyotni tashkil etish, qo‘shni xalqlar hayoti, jumladan, maktab va maorifi bilan tanishish, bu mamlakatlardagi taraqqiyatparvar kuchlarning tajribalarini o‘rganish va o‘zbek jadidlarining xalqaro aloqalarini izga solish uchun Rossiyaning bir qancha sanoat markazlariga va yaqin sharq mamlakatlariga bordi. Buxoroda tashkil etilgan «Tarbiyai atfol» jamiyatining sa‘yharakati bilan Fitrat ikki birodari bilan birga Turkiyaga tahsil ko‘rgani bordi.

Xulosa o‘rnida shuni aytishimiz lozimki, jadidchilik XIX asr oxiri va XX asr boshlarida milliy uyg‘onish va milliy ong yuksalishida katta rol o‘ynagan. Jadidchilik g‘oyalarni uning yorqin vakillaridan Behbudiy, Fitrat, Cho‘lpon, Abdulla Qodiri, Abdulla Avloniy, Munavvarqori, Fayzullo Xo‘jayev, So‘fizoda, Tavallo, Ishoqjon Ibrat kabilar g‘oyat og‘ir sharoitlarda targ‘ib etishga harakat qilganlar. Ular millatning kamolotini yuksaltirish, uning qadr-qimmatini yerga urishga yo‘l qo‘ymaslik borasida katta ishlar qilganlar. Ma‘rifatchi jadidchilar og‘ir moddiy qiyinchiliklar, g‘oyaviy-siyosiy tazyiqlarga qaramay, millatning ma‘naviy yuksalishi uchun imkoniyatlar yaratishga harakat qildilar. Tarixning murakkab, mas‘uliyatlari burilish davrlarida millatning milliy ongini yuksaltirish, milliy iftixor to‘yg‘usini kuchaytirish birinchi darajali vazifalardan ekanligini anglab yetganliklari uchun ham bu boradagi barcha ishlarni o‘z zimmalariga oldilar. Behbudiy, Fitrat, Munavvarqori va boshqa millat uchun jonkuyar jadidlar maktablar ochar, ularda o‘zlarini dars berar, o‘quv qo‘llanmalari yozar, nashr etar va bu yo‘lda jonbozlik ko‘rsatar edilar. Bu yo‘lda hatto o‘z mablag‘larini

ayamaganlar. Bunday saxovatpeshalik, savobtalablik kabi ezgu ishlar bizning hozirgi mustaqil rivojlanishimiz uchun ham nihoyatda zarur.

Bugunda ma'rifatparvar-jadidchilarning bebahohi asarlari, ilmiy, nazmiy va nasriy meroslari ijtimoiy-falsafiy va axloqiy g'oyalari o'zbek xalqining ma'naviyat va ma'rifatini, milliy qadriyatlar va ongini yuksaltirish yo'lida xizmat qilib, avlodlar qalbida Vatanga muhabbat va sadoqat tuyg'ularini tarbiyalab kelmoqda. Mustaqillik tufayli ma'rifatchi-jadidlarning nomlari tiklanayapti, tavallud topgan kunlari tantanali nishonlanayapti, asarlari qayta-qayta chop etilayapti. Ularning dunyoqarashlarida bayon etilgan falsafiy-axloqiy fikrlari xalqimizning madaniy-ma'naviy, qadriyatlar sifatida xanuzgacha saqlanib kelmoqda.

Foydalanilgan manba va adabiyotlar:

K. Xoshimov, S. Nishonova "Pedagogika tarixi". –T.:2005 yil 213 b.

Muhammadjonova L., Jadid mutafakkirlarining axloqiy qarashlari. –T.: O'zMU. 2007.

Mahmudova G. Jadidizm va Turkistonda axloqiy-estetik fikr taraqqiyoti. -T.: Davr-press, 2006.

Sharq allomalari va ma'rifatparvar adiblarining barkamol avlod tarbiyasiga oid ma'naviy-axloqiy qarashlari. G. Niyozov, Q. Axmedov, Q. Tojiboev O'zbekiston 2010 yil.